

EMILY SKYE

TAJOMNÁ
DRAČIA ŠKOLA

DRAK SO STRIEBORNÝMI ROHMI

štonožka

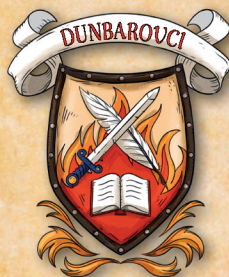
Rod: *McBainovci*

Heslo: *Nikdy sa nevzdáme!*

Rastlina: *Brečtan*

Schopnosť: *Samoliečenie*

Drak: *Fénix, Diabolský drvič*

Rod: *Dunbarovci*

Heslo: *Hladní po vzdelaní, smädní po vedomostiach!*

Rastlina: *Olivovník*

Schopnosť: *Fotografická pamäť*

Drak: *Pyrothargas, golierník*

Rod: *Duffovci*

Heslo: *Riadime sa citmi!*

Rastlina: *Slnečnica*

Schopnosť: *Mimoriadna muzikálnosť*

Drak: *Tanečnica vo vlnách, akvamarín*

EDWARD ABERCROMBIE

Rod: *Abercrombieovci*

Heslo: *Zjednocujeme!*

Rastlina: *Dub*

Schopnosť: *Rodený vodca*

Drak: *Kráľovské srdce, kaukazský štvorrožec*

TIMOTHY O'SULLIVAN

Rod: *Murrayovci*

Heslo: *Nikto nás beztrešne nenahnevá!*

Rastlina: *Bodliak*

Schopnosť: *Tichý pohyb*

Drak: *Kráľovská krv, kaukazský štvorrožec*

CHLOÉ ÉCLAIROVÁ

Rod: *Éclaircovci*

Heslo: *Nepálime, sviatime!*

Rastlina: *Kosatec*

Schopnosť: *Ladnosť*

Drak: *Stokráska, maškara*

EMILY SKYE

TAJOMNÁ
DRAČIA ŠKOLA

EMILY SKYE

TAJOMNÁ
DRAČIA ŠKOLA

DRAK SO STRIEBORNÝMI ROHMI

2

Ilustroval Pascal Nöldner

Preložila Denisa Stareková

štonožka

Emily Skye

Die geheime Drachenschule – Der Drache mit den silbernen Hörnern (vol. 2)

Copyright © 2019 by Bastei Lübbe AG, Germany

Translation © 2024 by Denisa Stareková

Slovak edition © 2024 by IKAR, a.s.

Všetky práva sú vyhradené.

Nijaká časť tejto knihy sa nesmie reprodukovať, ukladať do informačných systémov ani prenášať v akejkoľvek podobe či akýmkoľvek spôsobom – elektronicky, mechanicky, fotokopírovaním, nahrávaním alebo inak – bez predchádzajúceho písomného súhlasu vlastníka autorských práv.

Z nemeckého originálu *Die geheime Drachenschule – Der Drache mit den silbernen Hörnern (vol. 2)*

(Bastei Lübbe AG, Köln 2019) preložila Denisa Stareková.

Redigovala Katarína Šoganová.

Korigovala Magdaléna Rusiňáková.

Technická redaktorka Helena Oleňová.

Vydalo vydavateľstvo IKAR, a.s. – Stonožka, Bratislava

v roku 2024 ako svoju 2 294. publikáciu.

Prvé vydanie.

Sadzba a zalomenie do strán Veronika Jelenová.

ISBN 978-80-551-9630-5

„Takže už nežije nijaký plochonožec?“

Dych jazdca v chladnej jasnej noci zamrzal. Spýtavo sa zahľadnel na svojho draka.

Drak mierne naklonil mohutnú hlavu a rozmýšľal nad odpoveďou. Musel si zvykať na to, že mu chýba ľavý roh. Obetoval ho v boji proti siedmemu rodu.

Mali otrávené srdcia. Nebola iná možnosť, odvetil po chvíli.

Rytier prikývol. Aj on to vedel.

Posledný raz sa pozreli na šesť skamenených drakov, ktoré stáli pred nimi, skryté v hĺbinách čierneho lesa. Obkolesovali ich prastaré stromy, ktoré sa týčili k oblohe ako nemí strážcovia. Nepotrva dlho, kým ich niekdajších spoločníkov obrastie mach, lišajníky a brečtan a upadnú do zabudnutia.

Ostrov Sedem ohňov v to ráno neukázal ani svoju dobrú, ani zlú stránku. Ako po väčšinu dní sa neukázal vôbec, keďže ho zahaľoval závoj hustej hmly. Henry stál pri jednom z úzkych okien v izbe vo veži Oblačného hradu a ospalo hľadel do sivej ničoty. Okolo nosa mu vial chladný vietor.

Aj ty si už hore? rozľahlo sa mu v hlave. Henry súhlasne prikývol. Ešte si nezvykol na to, že jeho drak Fénix sa mu kedykoľvek vkradne do myšlienok.

Nemáš chuť na rannú jazdu? Mohli by sme zaletieť nad more a pozrieť si východ slnka.

Henry sa usmial. „Som za. O desať minút sa stretneme pred Oblačným hradom, dobre?“

Jasně! potešil sa Fénix a odmlčal sa. *A čo znamená tých desať minút?* spýtal sa po chvíli.

„To je jedno. Len sem prileť. O chvíľu sa zídeme pred hradom.“

Povedz mi to teraz! Čo sú minúty? naliehal Fénix.

Henry si vzdychol. Jeho drak sa iba nedávno vyľahol z dračieho vajca. Nevedel takmer nič a bol nesmierne zvedavý. Henry mu celé dni musel vysvetľovať všetko o svete. Kým si cez hlavu naťahoval kabátec, v myšlienkach poslal Fénixovi obrázok hodín.

„Keď najväčšia z troch ručičiek prejde celý kruh, znamená to, že uplynula minúta. Keď kruh obehne tá kratšia, vtedy vieš, že prešla hodina. A keď sa najmenšia otočí dva razy, ubehol deň.“

Fénix chvíľu mlčal. *Vy ľudia delíte čas na kruhy?* spýtal sa začudovane.

„Hm... tak nejako,“ odvetil Henry a na kožené nohavice si natiahol kilt.

Ste veľmi zvláštni, konštatoval Fénix.

„Len už poď pred hrad a čakaj ma,“ nástojil Henry.

Dobre. Mal by som to stihnúť za desať rýchlych kruhov, odvetil Fénix a zmizol z Henryho hlavy.

Práve keď si Henry natiahol ťažké čižmy, na Arthurovej posteli sa odhrnul záves. Zo zvrastenej okrúhlejšej tváre naňho žmúrili dve malé oči. Henryho kamarát šmátral po okuliaroch. „Čisto štatisticky potrebujú deti v našom veku minimálne osem hodín spánku, ešte lepšie by bolo deväť,“ zastonal vyčítavo a zívól.

Henry mykol plecami. „Čisto štatisticky by draky nemali jestvovať.“

„To vravíš len tak. Prepočítaval si to niekedy?“ spýtal sa Arthur unavene.

„Čisto štatisticky obaja hned' dostanete jednu do nosa, ak okamžite nestíchnete!“ ozval sa nahnevaný hlas spoza závesu na Timothyho posteli.

Henry sa uškrnul. Vstal a v ťažkých čižmách čo najtichšie kráčal ku kozubu v strede miestnosti. Cez noc kusy rašeliny celkom zhoreli a pod hrubou vrstvou popola iba slabo tleli. Niet sa čo čudovať, že všetci páchli ako údená šunka. No aspoň im v noci bolo teplo. Henry zbožňoval vôňu horiacej rašeliny. Vždy mu pripomenula, aké úžasné dobrodružstvo práve zažíva. Má sa z neho stať skutočný dračí jazdec!

Nebolo to tak dávno, keď sa ocitol medzi vyvolenými žiakmi, ktorí mali navštevovať záhadnú školu na ostrove Sedem ohňov. O tomto mieste snívali všetky deti v Anglicku. Takmer nikto nevedel, kde sa škola nachádza. Ani to, prečo je taká výnimočná.

Henry to už zistil. Ak sa niekto dostal do školy v Oblačnom hrade, bol na najlepšej ceste stať sa dračím jazdcom. Na tomto odľahlom ostrove, odrezanom od zvyšku sveta, totiž žili posledné draky! Múdre bájne

bytosti, ktoré si každých sedem rokov vyvolili nového školáka, aby sa stal ich spoločníkom za predpokladu, že sa mu podarí nadviazať so svojím drakom magické spojenie.

Henry si vzdychol. Žiaľ, jemu sa ušiel veľmi starý a mimoriadne mrzutý exemplár. Happy (ktorý by mu za toto meno aj teraz najradšej spálil zadnú časť nohavíc) mu to nijako neuľahčil. Henry zažil niekoľko divokých letov na jeho chrbte a utržil nespočetné množstvo modrín. Až s pomocou kamarátov Lucy, Arthura a neskôr aj ostatných spolužiakov sa mu napokon podarilo zistiť, prečo ho drak tak odmieta: Happy ho na ostrov Sedem ohňov neprivolal nato, aby nadviazal spojenie s ním. Chcel, aby sa spojil s Fénixom, s mladým drakom, ktorý vtedy ešte len driemal vo vají a čoskoro sa mal vyliahnúť.

Henry sa pri spomienke na Fénixa usmial. Z koša, ktorý stál pri kozube, vzal kus rašeliny, položil ho na kopy popola a dúchal do pahreby dovtedy, kým sa nerozhoreli malé plamienky. Ostatní budú vďační, že sa miestnosť zohreje, kým sa zobudia.

O čosi neskôr s termoskou čaju a s balením keksov, ktoré uchmatol z kuchyne, prešiel cez bránu Oblačného hradu.

Pred ňou už ležal Fénix a lenivo chňapol po vrabcovi, ktorý mu poskakoval po chrbte. Vrabec s pobúreným pišťaním odletel.

Konečne si tu! postážoval sa drak.

„Povedal som, že potrebujem desať minút.“

Tie vaše časové kruhy, zahundral Fénix. Kto sa v nich má vyznať? Pod', vyskoč mi na chrbát! Jediný kruh, ktorý určuje, kedy je deň a kedy noc, o chvíľu vyjde nad morom. Volá sa slnko.

„To je pravda,“ prisvedčil Henry a vyliezol na Fénixa.

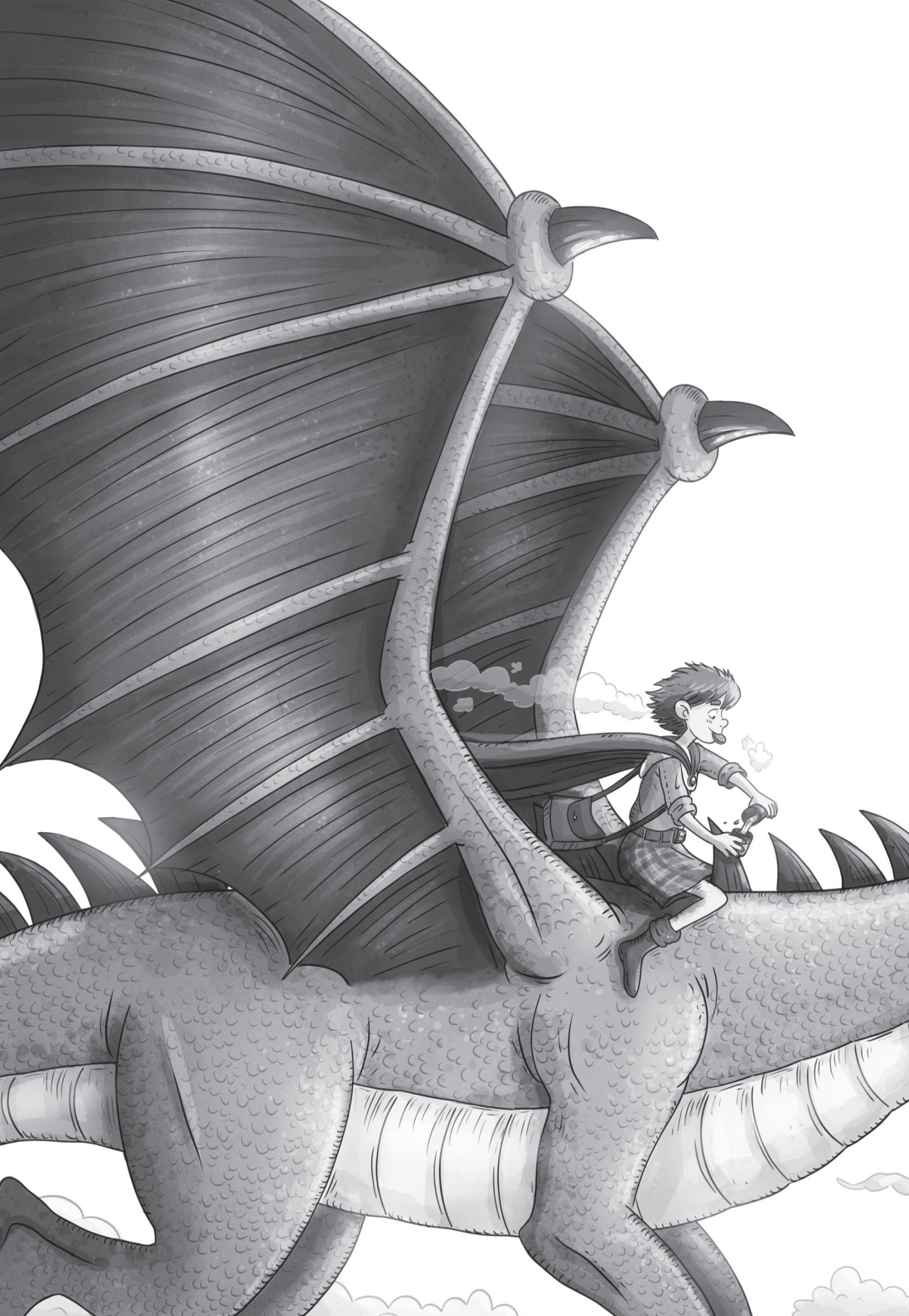
Odkedy sa drak vyliahol, jeho oranžové šupiny stmavli a žiarili načerveno ako listy stromu na jeseň. Okrem toho dosť podrástol a bol takmer rovnako veľký ako štvorrožce, na ktorých jazdili Henryho spolužiaci Timothy a Edward.

Mladý drvič sa čoraz viac podobal na staršieho príslušníka svojho rodu Happyho.

Henry sa usadil za trinástym hrotom na Fénixovom chrbtovom hrebeni, a keď drak vzlietol, spokojne si odhryzol z keksu a do vrchnáka termosky si naliat trochu čaju bez toho, aby vylial čo len kvapku. V lietaní tvorili od prvého dňa perfektný tím.

Hnali sa k moru.

Čo je vlastne tá termoska? prerušil Fénix ticho.

Už *zasa?!* vzdychol si Henry, ale rýchlo potlačil netrpelivosť. Nechcel predsa svojho draka zraniť.

Termos! Znie to ako meno draka alebo boha. Patrila tá kanvica kedysi nejakému bohovi? spýtal sa Fénix vzrušene.

Henry sa usmial. „Áno, titanovi Henrymu.“

Termosku zavrel a vopchal pod kabátec. Stihol to práve včas, inak by mu v nasledujúcej chvíli vypadla z ruky a spolu s keksmi skončila v mori.

Vo vzduchu čosi zasvišťalo a potom šlo všetko veľmi rýchlo. Fénix sa naklonil a spustil sa nadol. Henry inštinktívne pritlačil stehná k drakovmu telu a pevne chytil hrot pred sebou.

„Hej, čo to má...“ Viac nestihol povedať.

Dobre sa drž! prikázal mu Fénix a cez olovenú oblohu sa hnal za niečím ďaleko pred nimi, čo pohltili oblaky. Mladý drvič sa mohol spoľahnúť na inštinky. Zakrátko rozďavil papuľu a schmatol to, čo spôsobilo ten svišťavý zvuk. Ozval sa nepríjemný praskot.

„Čo to, dopekla, bolo?“ vykrikol Henry.

Nemám tušenie, no zaútočilo to na nás.

„Je... je to mŕtve?“ vyjachtal Henry.

Nuž, aspoň to viac nesviští. Ak sa nemýlim, momentálne sa to skladá prinajmenšom z troch častí, odvetil Fénix a čosi prežúval.

Henrymu prišlo zle. „Pristaň na Obrovej hlave, aby sme si to lepšie prezreli.“

Obrova hlava bol najvyšší bod ostrova Sedem ohňov. Bol to strmý útes, v ktorom mali draky jaskyne.

Mohol by som to prehltnúť a budeme sa tváriť, že sa nič nestalo, navrhol Fénix.

Henry potriasol hlavou. „Na tomto mieste som sa okrem iného naučil to, že pred tajomstvami by sme sa nemali schovávať,“ poznamenal. „Treba im čeliť.“

Ako chceš, povedal Fénix a zamieril k strmému útesu.

Keď pristáli, Henry mu zliezol z chrbta. Drak medzitým vyplul čosi pokryté slinami.

Henry opatrne nazrel ponad prednú nohu svojho priateľa a zbadal...

„Drevený lietajúci tanier?“ spýtal sa prekvapene.

Čo je lietajúci tanier? vyzvedal Fénix, ktorý sa práve chystal poskladať trojdielne puzzle papuľou.

Prv než mu Henry stihol odpovedať, vľavo a vpravo od nich pristáli dva čierne draky. Boli to kaukazské štvorrožce. Jeden mal štyri zlaté rohy a druhý štyri krva-vočervené. Z ich chrbtov zliezli dvaja školáci z vyššieho ročníka. Henry ich už videl v jedálni, ale pochyboval, že by si ho tí dvaja pamätali alebo ho vôbec vzali na vedomie. Koniec koncov bol na ostrove niečo ako prvák.

No mýlil sa.

„Len sa pozrime: Henry McGregor! Chlapec s drvičom bábätkom,“ zachechtal sa jeden z nich. Arogantným pohybom si z čela odhrnul tmavé vlasy a skúmavo si Henryho premeriaval.

Podľa vzoru na kilte Henry spoznal, že patrí do rodu Murrayovcov, z ktorého pochádzal Timothy.

„Ahoj, som Marc a toto je Dex,“ predstavil sa druhý jazdec, vysoký mladík so širokými plecami a s priateľskou tvárou. „Nevidel si náhodou našu strelku?“

Fénix nerozumel, čo mladík Henrymu povedal, ale vycítil, že jeho jazdec znervóznel. Prestal spájať

rozlomený lietajúci tanier a zdvihol hlavu. *Čo chcú?* spýtal sa.

„Ššš!“ umlčal ho Henry. Bolo náročné súčasne odpovedať na myšlienku, ktorú k nemu vyslal drak, a rozprávať sa s chlapcami, ktorí stáli pred ním.

„Och, dokelu! Len to nie!“ vykrikoval Dex, keď si všimol rozlamaný kotúč medzi Fénixovými prednými labami. „Majsterka Dora nás zabije!“

Henry dobre poznal učiteľku, ktorá v ich škole vyučovala tradičné rezbárstvo a kováčstvo. Veru, majsterka Dora bola poriadne výbušná.

„Obávam sa, že to bola vaša strelka,“ povedal potichu.

„Správne, mudrlant!“ vyprskol Dex. „Potrvá minimálne týždeň, kým vyrobíme novú.“

Čupol si k úlomkom a zúrivo ich hodil z útesu rovno do mora.

„Ten tvoj hlúpy drak ju úplne rozhrýzol!“ hneval sa.

Henrymu síce bolo ľúto, čo sa stalo, no nikto nemohol len tak urážať jeho draka. Vystrel sa. Fénix, ktorý vycítil jeho hnev, sa postavil na zadné.

Marc položil Henrymu ruku okolo pliec a otočil sa k Dexovi.

„Zachovajte pokoj, ľudia. V takéto krásne ráno je škoda hádať sa.“

Ukázal na horizont, kde vychádzajúce slnko pretrhlo mraky a hmlu.

„Odkiaľ malo to dračie mláďa vedieť, čo je strelka alebo ako sa hrá drakobal?“ upokojoval Dexa. „Som si istý, že majsterka Dora má pre nás nejakú náhradnú. A hneď dnes poobede sa pustím do výroby novej.“

Dex čosi zamrmlal. Nato sa otočil a pobral sa k svojmu drakovi.

Marc žmurkol na Henryho.

„Ja... mohol by som ti s výrobou tej veci pomôcť,“ ponúkol sa Henry. Marc iba mávol rukou a tiež odkráčal k svojmu drakovi, ktorý sklonil hlavu, aby naňho mohol vyliezť.

„Čo je ten drakobal?“ rýchlo sa spýtal Henry, prv než sa Marc stihol vyšvihnúť na chrbát kaukazského štvorrožca.

Marc zastal. „Ty nevieš, čo je drakobal?“ Tvár sa mu rozžiarila. „Predsa najlepší šport na svete!“

Henry nepoznal lepší šport ako futbal, ale napriek tomu bol zvedavý a nechápavo nadvihol plecيا.

„Pod' už, Marc!“ zvolal Dex netrpezlivo. „Mohli by sme si aspoň zahádzať odrážačkami.“

Marc ho ignoroval. „Základné pravidlá drakobalu sú veľmi jednoduché,“ vzrušene sa pustil do vysvetľovania. „Strelkou musíš trafiť do súperovej brány, podobne

ako pri ragby alebo pri futbale. V drakobale však nie je klasická brána, ale strelka sa musí zaryť do vysokého kmeňa stromu.“

„Hádzete ju ako lietajúci tanier?“ zaujímalo Henryho. Marc prikývol. „Ešte máme tieto odrážačky.“

Z malej tašky, ktorú mal vpredu na kilte, vytiahol drevenú loptičku vo veľkosti mandarínky. Vzápätí spoza opasku vybral prak. Natiahol gumu, vložil do nej odrážačku a vystrelil ju k moru.

V nasledujúcom okamihu Dexov štvorrožec rozprestrel krídla a vyšvihol sa do vzduchu. S nadávajúcim jazdcom na chrbte trielil za loptou.

Marc sa za nimi s úsmevom pozeral. „Nehnevaj sa na Dexa. Ráno býva mrzutý.“

Henry sa uškrnul a pomyslel na Timothyho. „To nič. Jedného takého už poznám.“

Marc mu podal prak a z taštičky vytiahol ďalšiu odrážačku.

„Chceš si to skúsiť?“

„Jasné!“ Henry vzal prak.

Marc ukázal na kameň, ktorý ležal na vresovisku asi dvadsať metrov od nich. „Pokús sa ho trafiť. Musíš...“

Skôr než mu mohol vysvetliť, ako sa s prakom cíti, Henry vystrelil.

Loptička s hlasným ťuknutím trafila presne do stredu kameňa.

Marc uznanlivo zdvihol obočie. „Pekne! Ak to nebolo šťastie začiatočníka, si skutočný talent.“

Fénix bol taký zvedavý, že sa znova votrel do Henryho myšlienok. *Tento jazdec je milší ako ten druhý. Aj ja sa môžem zabrať?*

„Môžeš priniesť tú drevenú loptičku. No nieže ju rozhryzieš!“ odvetil Henry. Fénix vzlietol ako strela.

„Tak čo? Skúsiš to ešte raz?“ vyzval Marc Henryho, keď sa Fénix vrátil s loptičkou.

Henry ju vložil do praku. Cieliť a strieľať vedel z futbalu. To mu nikto nemusel vysvetľovať.

„Čo povieš na tamten kameň vzadu?“ Bradou ukázal na kameň, ktorý bol oveľa ďalej a bol o čosi menší ako ten, ktorý trafil predtým.

Marc s úsmevom potriasol hlavou. „To nedáš. Si rovnaký chvastúň ako Dex.“

Henry natiahol gumu, zacielil a znova trafil presne do stredu kameňa.

Marc ohromene tleskol. „Lepšie by to nezvládol ani Robin Hood!“

Henry sa hrdo usmieval.

„Ak to opäť nebola iba šťastná náhoda, s vaším roč-
níkom možno konečne získame vážneho vyzývateľa,“
povedal Marc.

Počkal, kým mu Fénix donesie odrážačku, a vyliezol
na svojho štvorrožca.

„Tešilo ma, Henry. Mal by si si založiť vlastný tím.
Čím viac súperov získame, tým lepšie.“ Kývol mu na
pozdrav a s drakom vzlietol.